

NIE MA POTĘPIENIA

Tekst biblijny: Rz 8,1

Cel lekcji:

Poznanie: Zrozumienie, że sprawiedliwi żyją przez wiarę oraz co znaczy napełnienie Duchem Świętym.

Odczucie: Znalezienie nadziei w ciągłej obecności Jezusa Chrystusa przez Ducha Świętego.

Działanie: Odkrywanie sposobów budowania przyjaźni z Bogiem i życie zgodnie z nimi.

Plan nauczania

I. Poznanie: Sprawiedliwi żyją przez wiarę.

- A. W jaki sposób żyjemy przez wiarę?
- B. Co to znaczy postępować według Ducha?
- C. Co to znaczy, że Duch Święty mieszka w nas?
- D. Jak zamieszkanie w nas Ducha Świętego zmienia nas?

II. Odczucie: Nadzieja w przyjaźni Ducha Świętego.

- A. Kiedy czujesz się najbardziej samotny?
- B. Co dobrzy przyjaciele wnoszą w twoje życie?
- C. Jak pomaga ci świadomość, że Bóg wszechświata pragnie ci stale towarzyszyć?

III. Działanie: Budowanie przyjaźni z Bogiem.

- A. Co jesteś gotowy czynić, by rozwijać przyjaźń z Chrystusem?
- B. W jaki sposób możesz rozmyślać o tym, jaki jest Jezus?
- C. W jakich chwilach twojego życia najgłębiej odczuwałeś obecność Ducha Świętego?
- D. Jak rozmyślanie o Chrystusie wpływa na ciebie osobiście?

Podsumowanie: Kiedy rozumiemy, że zamieszkanie w nas Ducha Świętego oznacza, iż jesteśmy zaangażowani w przyjaźń z Chrystusem, wówczas Jego obecność w naszym życiu będzie nieść nam nadzieję i wewnętrzną przemianę.

Cykl nauczania

Etap 1 - Motywowanie

Tekst biblijny: Rz 8,1.

Kluczowa koncepcja duchowego rozwoju: Rozmyślanie o Chrystusie i sprawach z Nim związanych zarówno w naszych myślach jak i sposobie życia buduje przyjaźń z Bogiem dzięki działaniu Ducha Świętego.

Tylko dla nauczyciela: Pomóż uczestnikom lekcji zrozumieć, że to ofiara Chrystusa zdejmuje z nas potępienie. Nic z tego, co możemy uczynić, nie jest w stanie zyskać nam zbawienia ani uwolnić nas od potępienia. Teraz, gdy zostaliśmy uwolnieni od potępienia i możemy wybrać życie według Ducha zamiast życia według ciała, możemy skierować nasz umysł ku Chrystusowi i budować przyjaźń z Nim dzięki działaniu Ducha Świętego. Przez pryzmat przyjaźni możemy najlepiej wyjaśnić, co oznacza dla nas zamieszkanie w nas Ducha Świętego.

Otwarcie dyskusji: Czy kiedykolwiek zwróciłeś uwagę na to, jak poszczególni przyjaciele wpływają na ciebie w różny sposób? W zależności od tego, z kim spędzamy czas, nasze działania, osobowość, słownictwo, sposób traktowania innych oraz nasz nastrój wydają się ulegać zmianie.

Kiedy Mirek dorastał, miał kilku przyjaciół, z którymi lubił spędzać czas. Jeden z nich był przywódcą gangu - dosłownie. Starał się stworzyć gang w ich niewielkim miasteczku. Ojciec Mirka ostrzegał go, by nie zadawał się z tym kolegą, bo nic dobrego z tego nie wyjdzie. Ale Mirek nie wierzył swojemu ojcu. Gdy miał zaledwie 12 lat, został aresztowany za kradzież w sklepie, bo usiłował zaimponować swojemu „przyjacielowi”.

Mirek miał też innego przyjaciela, który lubił wymykać się z domu nocą. Tak więc, gdy nocował w domu Mirka, chłopcy razem wymykali się z domu i szli do miasteczka liczącego 2,5 tysiąca mieszkańców, w którym nic się nie działo.

Ale Mirek miał jeszcze innego przyjaciela, Krzyśka, który nie widział sensu w wymykaniu się z domu nocą ani kradzieży. Krzysiek zaprosił Mirka do grupy młodzieży w miejscowym zborze. Kiedy Mirek spędzał czas z Krzyśkiem, myślał o lepszych sprawach, zachowywał się poprawnie, a jego charakter był kształtowany w sprawiedliwości.

Pytania do dyskusji

1. Dlaczego przyjaciele, z którymi przebywamy, wywierają na nas wpływ? Jakim potrzebom wychodzi naprzeciw przyjaźń?
3. Jak możesz sobie wyobrazić przyjaźń z Bogiem i jak taka przyjaźń wpływałaby na twoje życie?

Etap 2 - Badanie

Tylko dla nauczyciela: W Rz 8 zawarte jest dużo informacji - zbyt dużo, by omówić podczas lekcji. Tak więc skupimy się na pierwszych jedenastu wersach. Najlepiej będzie zwrócić uwagę na trzy punkty tej lekcji, by uczestnicy nie rozpraszały zbyt wiele uwagi zagadnieniami chrystologii, prześlągania itd. zawartymi w tym rozdziale. Postaraj się, by uczestnicy trzymali się tematu przyjaźni z Bogiem.

Komentarz biblijny

Wprowadzenie: (Dokonaj krótkiego przeglądu Rz 1,16-17; 5—8). W Rz 8 Paweł kontynuuje omawianie ewangelii, w której objawiona jest sprawiedliwość Boża, „która od wiary wychodzi i ku wierze prowadzi, jak jest napisane: a sprawiedliwy z wiary żyć będzie” (Rz 1,17 BT). W Rz 5 Paweł przedstawił fakt, iż świat jest opanowany przez grzech. Następnie w Rz 6 omówił kwestię śmierci dla grzechu oraz nowego życia symbolizowanego przez chrzest. Następnie w Rz 7 wyraził naturę

wewnętrznego grzechu (Rz 7,22-23). Teraz przechodzi do tego, co znaczy żyć przez wiarę, żyć w Chrystusie przez Ducha Świętego mieszkającego w nas, a nie w grzechu, który mieszka w nas (Rz 8,1-11).

Do rozważenia: Co przede wszystkim wynika z usprawiedliwienia przez wiarę w kontekście naszej więzy z Bogiem przez postępowanie według Ducha?

I. Sprawiedliwi będą żyć przez wiarę (przeczytaj Rz 8,1-11).

Wyrażenie na początku tego rozdziału i naszego tekstu przewodniego zaczyna się od słowa „teraz”. Słowo to oznacza przejście, podobnie jak słowo „tedy”. Paweł przedstawił zniszczenie, jakie spowodował grzech w świecie, a następnie doprowadził argument do kulminacji, wołając w Rz 7,24: „Któż mnie wybawi z tego ciała śmierci?”. Odpowiedź brzmi oczywiście: Jezus Chrystus, Wybawiciel. Dlatego ponieważ Jezus wyzwolił nas z „ciała śmierci”, nie ma już żadnego potępienia dla tych, którzy są w Chrystusie Jezusie. Jak dotąd w *Liście do Rzymian* Paweł mówił o tym, czym jest potępienie i nędzny stan, w jaki została uwikłana cała bezradna ludzkość. Teraz zaś przechodzi do życia przez wiarę, jako że sprawiedliwi nie tylko otrzymują usprawiedliwienie przez wiarę, ale także żyją przez wiarę według Ducha.

Jak usprawiedliwienie zostało dane jako dar wierzącemu, tak sprawiedliwe życie jest także dawane wierzącemu przez wiarę. Paweł wyraźnie przypomina swoim adresatom, że to dzięki temu, iż Jezus przyszedł „w podobieństwie grzesznego ciała” i został złożony w ofierze za grzech (wypełniając sprawiedliwość prawa), wierzący otrzymuje możliwość życia w wolności dzięki działaniu Ducha Świętego (Rz 8,2-4).

Do rozważenia

1. Co ma wspólnego śmierć Jezusa z naszą możliwością prowadzenia sprawiedliwego życia?
2. W jaki sposób Jezus wypełnia prawo?
3. Jak to, że Jezus wypełnia prawo, daje wierzącym możliwość prowadzenia życia w wolności?

II. Życie według Ducha (przeczytaj Rz 7,22-23; 8,9-11).

Postępowanie według „Ducha” zamiast według „ciała” jest opisane w języku greckim wyrażeniem oznaczającym prowadzenie życia w określony sposób. Podobnie jak grzesznik podporządkowywał swoją wolę i sposób życia grzechowi tak całkowicie, iż mieszkał w nim grzech (Rz 7,22-23), może poddać swoją wolę i sposób życia Duchowi tak całkowicie, iż będzie w nim mieszkał Duch Święty (Rz 8,9-11).

Co to znaczy, że Duch Święty mieszka w nas? To znaczy, że nasz umysł jest nakierowany na sprawy Ducha, a nie na sprawy ciała. Kiedy zajmujemy się sprawami Ducha i żyjemy według Ducha, wtedy Duch Święty mieszka w nas. Nie znaczy to, że Duch Święty jest spojony z naszą istotą, tak jak w Rz 7 grzech mieszkający w nas nie jest częścią naszej istoty. Zamieszkanie Ducha Świętego w nas oznacza, że jesteśmy przyjaciółmi Ducha Świętego, nie jesteśmy już wrogo nastawieni do Boga jak wtedy, gdy nasz umysł był nakierowany na ciało (Rz 8,7).

Do rozważenia

1. Jakiego rodzaju „śmierć” może spowodować nakierowanie na ciało w życiu człowieka? Jakie możesz podać przykłady duchowej, emocjonalnej i społecznej śmierci?
2. Jak to jest żyć według Ducha? Kiedy ostatnio widziałeś kogoś, kto żyje według Ducha w konkretny sposób? Na czym polegało takie życie?

III. Zamieszkanie jako przyjaźń (przeczytaj J 17,20-23).

Pomyśl o zamieszkaniu jako głębokiej przyjaźni. Kiedy mieszkamy wraz z naszymi przyjaciółmi, to, co mówią i kim są, wpływa na nas mocno. Zaczynamy myśleć, mówić i postępować podobnie jak oni. My także wywieramy wpływ na nich. Gdybyśmy doszli do stanu, w którym w pełni podporządkowaliśmy wolę naszemu przyjacielowi, całkowicie dostosowaliśmy nasz umysł i pragnienia temu, czego on chce, to moglibyśmy powiedzieć, że „mieszka” on w nas. Jezus modlił się w J 17,20-23, by Jego uczniowie byli jedno, jak On i Ojciec są jedno. Uczniowie nie mogli zjednoczyć się ze sobą

tak samo jak my nie jesteśmy w stanie tego uczynić, a jednak mieli być jedno ze sobą i Jezusem, jak Jezus jest jedno z Ojcem. Ta jedność to dzielenie umysłu, woli i celu.

Do rozważenia

1. Kiedy zdarzyło ci się mieć z kimś taką więź, iż zaczynałeś myśleć podobnie jak ta osoba?
2. Kiedy ostatnio Słowo Boże przyszło ci na myśl właśnie wtedy, kiedy go potrzebowałeś?

Etap 3 - Zastosowanie

Tylko dla nauczyciela: Pomagaj dalej uczestnikom lekcji skierować myśli na przyjaźń z Bogiem. Podkreśl, że łączność jest ważną częścią przyjaźni i pomóż im uświadomić sobie, że rozmyślanie o sprawach Ducha Świętego jest jednoznaczne z słuchaniem tego, co On mówi do nas za pośrednictwem *Pisma Świętego*.

Pytania do zastosowania

1. W jaki sposób budujesz przyjaźń z inną osobą?
2. W jaki sposób możesz budować swoją przyjaźń z Bogiem? Jak możesz rozmyślać o sprawach i słowach Ducha?

Etap 4 - Tworzenie

Tylko dla nauczyciela: Pomóż uczestnikom lekcji przemyśleć sposoby, dzięki którym mogą bardziej kreatywnie kierować umysł na przyjaźń z Duchem Świętym.

Zadania

1. Naucz się na pamięć fragmentu *Pisma Świętego*, który bezpośrednio mówi o jednym z istotnych wyzwań w twoim życiu.
2. Opracuj artystyczne wyobrażenie przyjaźni z Bogiem w postaci pieśni, rysunku, obrazu, kolażu, rzeźby itp.

Nie ma potępienia

Tekst biblijny: Rz 8,1.

Cel uczenia

Poznanie: Zrozumienie, że sprawiedliwi żyją przez wiarę oraz co znaczy napełnienie Duchem Świętym.

Odczucie: Znalezienie nadziei w ciągłej obecności Jezusa Chrystusa przez Ducha Świętego.

Działanie: Odkrywanie sposobów budowania przyjaźni z Bogiem i życie zgodnie z nimi.

Plan nauczania

I. Poznanie: Sprawiedliwi żyją przez wiarę.

- A. W jaki sposób żyjemy przez wiarę?
- B. Co to znaczy postępować według Ducha?
- C. Co to znaczy, że Duch Święty mieszka w nas?
- D. Jak zamieszkanie w nas Ducha Świętego zmienia nas?

II. Odczucie: Nadzieja w przyjaźni Ducha Świętego.

- A. Kiedy czujesz się najbardziej samotny?
- B. Co dobrzy przyjaciele wnoszą w twoje życie?
- C. Jak pomaga ci świadomość, że Bóg wszechświata pragnie ci stale towarzyszyć?

III. Działanie: Budowanie przyjaźni z Bogiem.

- A. Co jesteś gotowy czynić, by rozwijać przyjaźń z Chrystusem?
- B. W jaki sposób możesz rozmyślać o tym, jaki jest Jezus?
- C. W jakich chwilach twojego życia najgłębiej odczuwałeś obecność Ducha Świętego?

D. Jak rozmyślanie o Chrystusie wpływa na ciebie osobiście?

Podsumowanie: Kiedy rozumiemy, że zamieszkanie w nas Ducha Świętego oznacza, iż jesteśmy zaangażowani w przyjaźń z Chrystusem, wówczas Jego obecność w naszym życiu będzie nieść nam nadzieję i wewnętrzną przemianę.

Cykl nauczania

Etap 1 - Motywowanie

Tekst biblijny: Rz 8,1.

Kluczowa koncepcja duchowego rozwoju: Rozmyślanie o Chrystusie i sprawach z Nim związanych zarówno w naszych myślach jak i sposobie życia buduje przyjaźń z Bogiem dzięki działaniu Ducha Świętego.

Tylko dla nauczyciela: Pomóż uczestnikom lekcji zrozumieć, że to ofiara Chrystusa zdejmuje z nas potępienie. Nic z tego, co możemy uczynić, nie jest w stanie zyskać nam zbawienia ani uwolnić nas od potępienia. Teraz, gdy zostaliśmy uwolnieni od potępienia i możemy wybrać życie według Ducha zamiast życia według ciała, możemy skierować nasz umysł ku Chrystusowi i budować przyjaźń z Nim dzięki działaniu Ducha Świętego. Przez pryzmat przyjaźni możemy najlepiej wyjaśnić, co oznacza dla nas zamieszkanie w nas Ducha Świętego.

Otwarcie dyskusji: Czy kiedykolwiek zwróciłeś uwagę na to, jak poszczególni przyjaciele wpływają na ciebie w różny sposób? W zależności od tego, z kim spędzamy czas, nasze działania, osobowość, słownictwo, sposób traktowania innych oraz nasz nastrój wydają się ulegać zmianie.

Kiedy Mirek dorastał, miał kilku przyjaciół, z którymi lubił spędzać czas. Jeden z nich był przywódcą gangu - dosłownie. Starał się stworzyć gang w ich niewielkim miasteczku. Ojciec Mirka ostrzegał go, by nie zadawał się z tym kolegą, bo nic dobrego z tego nie wyjdzie. Ale Mirek nie wierzył swojemu ojcu. Gdy miał zaledwie 12 lat, został aresztowany za kradzież w sklepie, bo usiłował zaimponować swojemu „przyjacielowi”.

Mirek miał też innego przyjaciela, który lubił wymykać się z domu nocą. Tak więc, gdy nocował w domu Mirka, chłopcy razem wymykali się z domu i szli do miasteczka liczącego 2,5 tysiąca mieszkańców, w którym nic się nie działo.

Ale Mirek miał jeszcze innego przyjaciela, Krzyśka, który nie widział sensu w wymykaniu się z domu nocą ani kradzieży. Krzysiek zaprosił Mirka do grupy młodzieży w miejscowym zborze. Kiedy Mirek spędzał czas z Krzyśkiem, myślał o lepszych sprawach, zachowywał się poprawnie, a jego charakter był kształtowany w sprawiedliwości.

Pytania do dyskusji

1. Dlaczego przyjaciele, z którymi przebywamy, wywierają na nas wpływ? Jakim potrzebom wychodzi naprzeciw przyjaźń?
3. Jak możesz sobie wyobrazić przyjaźń z Bogiem i jak taka przyjaźń wpływałaby na twoje życie?

Etap 2 - Badanie

Tylko dla nauczyciela: W Rz 8 zawarte jest dużo informacji - zbyt dużo, by omówić podczas lekcji. Tak więc skupimy się na pierwszych jedenastu wersach. Najlepiej będzie zwrócić uwagę na trzy punkty tej lekcji, by uczestnicy nie rozpraszały zbyt wiele uwagi zagadnieniami chrystologii, prześlągania itd. zawartymi w tym rozdziale. Postaraj się, by uczestnicy trzymali się tematu przyjaźni z Bogiem.

Komentarz biblijny

Wprowadzenie: (Dokonaj krótkiego przeglądu Rz 1,16-17; 5—8). W Rz 8 Paweł kontynuuje omawianie ewangelii, w której objawiona jest sprawiedliwość Boża, „która od wiary wychodzi i ku wierze prowadzi, jak jest napisane: a sprawiedliwy z wiary żyć będzie” (Rz 1,17 BT). W Rz 5 Paweł przedstawił fakt, iż świat jest opanowany przez grzech. Następnie w Rz 6 omówił kwestię śmierci dla grzechu oraz nowego życia symbolizowanego przez chrzest. Następnie w Rz 7 wyraził naturę wewnętrznego grzechu (Rz 7,22-23). Teraz przechodzi do tego, co znaczy żyć przez wiarę, żyć w Chrystusie przez Ducha Świętego mieszkającego w nas, a nie w grzechu, który mieszka w nas (Rz 8,1-11).

Do rozważenia: Co przede wszystkim wynika z usprawiedliwienia przez wiarę w kontekście naszej więzi z Bogiem przez postępowanie według Ducha?

I. Sprawiedliwi będą żyć przez wiarę (przeczytaj Rz 8,1-11).

Wyrażenie na początku tego rozdziału i naszego tekstu przewodniego zaczyna się od słowa „teraz”. Słowo to oznacza przejście, podobnie jak słowo „tedy”. Paweł przedstawił zniszczenie, jakie spowodował grzech w świecie, a następnie doprowadził argument do kulminacji, wołając w Rz 7,24: „Któż mnie wybawi z tego ciała śmierci?”. Odpowiedź brzmi oczywiście: Jezus Chrystus, Wybawiciel. Dlatego ponieważ Jezus wyzwolił nas z „ciała śmierci”, nie ma już żadnego potępienia dla tych, którzy są w Chrystusie Jezusie. Jak dotąd w *Liście do Rzymian* Paweł mówił o tym, czym jest potępienie i nędzny stan, w jaki została uwikłana cała bezradna ludzkość. Teraz zaś przechodzi do życia przez wiarę, jako że sprawiedliwi nie tylko otrzymują usprawiedliwienie przez wiarę, ale także żyją przez wiarę według Ducha.

Jak usprawiedliwienie zostało dane jako dar wierzącemu, tak sprawiedliwe życie jest także dawane wierzącemu przez wiarę. Paweł wyraźnie przypomina swoim adresatom, że to dzięki temu, iż Jezus przyszedł „w podobieństwie grzesznego ciała” i został złożony w ofierze za grzech (wypełniając sprawiedliwość prawa), wierzący otrzymuje możliwość życia w wolności dzięki działaniu Ducha Świętego (Rz 8,2-4).

Do rozważenia

1. Co ma wspólnego śmierć Jezusa z naszą możliwością prowadzenia sprawiedliwego życia?
2. W jaki sposób Jezus wypełnia prawo?
3. Jak to, że Jezus wypełnia prawo, daje wierzącym możliwość prowadzenia życia w wolności?

II. Życie według Ducha (przeczytaj Rz 7,22-23; 8,9-11).

Postępowanie według „Ducha” zamiast według „ciała” jest opisane w języku greckim wyrażeniem oznaczającym prowadzenie życia w określony sposób. Podobnie jak grzesznik podporządkowywał swoją wolę i sposób życia grzechowi tak całkowicie, iż mieszkał w nim grzech (Rz 7,22-23), może poddać swoją wolę i sposób życia Duchowi tak całkowicie, iż będzie w nim mieszkał Duch Święty (Rz 8,9-11).

Co to znaczy, że Duch Święty mieszka w nas? To znaczy, że nasz umysł jest nakierowany na sprawę Ducha, a nie na sprawę ciała. Kiedy zajmujemy się sprawami Ducha i żyjemy według Ducha, wtedy Duch Święty mieszka w nas. Nie znaczy to, że Duch Święty jest spojony z naszą istotą, tak jak w Rz 7 grzech mieszkający w nas nie jest częścią naszej istoty. Zamieszkanie Ducha Świętego w nas oznacza, że jesteśmy przyjaciółmi Ducha Świętego, nie jesteśmy już wrogo nastawieni do Boga jak wtedy, gdy nasz umysł był nakierowany na ciało (Rz 8,7).

Do rozważenia

1. Jakiego rodzaju „śmierć” może spowodować nakierowanie na ciało w życiu człowieka? Jakie możesz podać przykłady duchowej, emocjonalnej i społecznej śmierci?
2. Jak to jest żyć według Ducha? Kiedy ostatnio widziałeś kogoś, kto żyje według Ducha w konkretny sposób? Na czym polegało takie życie?

III. Zamieszkanie jako przyjaźń (przeczytaj J 17,20-23).

Pomyśl o zamieszkaniu jako głębokiej przyjaźni. Kiedy mieszkamy wraz z naszymi przyjaciółmi, to, co mówią i kim są, wpływa na nas mocno. Zaczynamy myśleć, mówić i postępować podobnie jak oni. My także wywieramy wpływ na nich. Gdybyśmy doszli do stanu, w którym w pełni podporządkowaliśmy wolę naszemu przyjacielowi, całkowicie dostosowaliśmy nasz umysł i pragnienia temu, czego on chce, to moglibyśmy powiedzieć, że „mieszka” on w nas. Jezus modlił się w J 17,20-23, by Jego uczniowie byli jedno, jak On i Ojciec są jedno. Uczniowie nie mogli zjednoczyć się ze sobą tak samo jak my nie jesteśmy w stanie tego uczynić, a jednak mieli być jedno ze sobą i Jezusem, jak Jezus jest jedno z Ojcem. Ta jedność to dzielenie umysłu, woli i celu.

Do rozważenia

1. Kiedy zdarzyło ci się mieć z kimś taką więź, iż zaczynałeś myśleć podobnie jak ta osoba?
2. Kiedy ostatnio Słowo Boże przyszło ci na myśl właśnie wtedy, kiedy go potrzebowałeś?

Etap 3 - Zastosowanie

Tylko dla nauczyciela: Pomagaj dalej uczestnikom lekcji skierować myśli na przyjaźń z Bogiem. Podkreśl, że łączność jest ważną częścią przyjaźni i pomóż im uświadomić sobie, że rozmyślanie o sprawach Ducha Świętego jest jednoznaczne z słuchaniem tego, co On mówi do nas za pośrednictwem *Pisma Świętego*.

Pytania do zastosowania

1. W jaki sposób budujesz przyjaźń z inną osobą?
2. W jaki sposób możesz budować swoją przyjaźń z Bogiem? Jak możesz rozmyślać o sprawach i słowach Ducha?

Etap 4 - Tworzenie

Tylko dla nauczyciela: Pomóż uczestnikom lekcji przemyśleć sposoby, dzięki którym mogą bardziej kreatywnie kierować umysł na przyjaźń z Duchem Świętym.

Zadania

1. Naucz się na pamięć fragmentu *Pisma Świętego*, który bezpośrednio mówi o jednym z istotnych wyzwań w twoim życiu.
2. Opracuj artystyczne wyobrażenie przyjaźni z Bogiem w postaci pieśni, rysunku, obrazu, kolażu, rzeźby itp.